

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/1168/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122298750
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122298750.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Blackside, a.s., Mlynské nivy 4959/48, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 48 191 515, proti povinnej: A. R., nar. XX.XX.XXXX, U. N. XXX, XXX XX U. N., o vymoženie 5 860,82 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Ľubomír Pekár, P. Pázmaňa 49/3, 927 01 Šaľa, IČO: 34 046 917, o návrhu na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/1168/2022 zo dňa 26.10.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 26.10.2022 uznesenie, ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2 a ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), § 110 ods. 1 a § § 112 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a tým, že návrh na zastavenie (ktorý má odkladný účinok) nie je dôvodný. Predmetná exekúcia je vedená na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Galanta, č.k. 28Ro/1277/2013-50 zo dňa 02.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.07.2013. Vyšší súdny úradník uviedol, že povinná namietla nezákonnosť vedenej exekúcie z dôvodu, že v danom prípade ide o opätovný návrh na vykonanie exekúcie, pri ktorom má oprávnený povinnosť dodržať jeho časové hľadisko podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK. Vyšší súdny úradník potvrdil, že predmetná exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, na základe ktorého už bolo predtým vedené exekučné konanie súdnym exekútorom, JUDr. Eleonórou Noskovou, pod sp. zn. EX 1089/2013 (ktorého vykonaním exekúcie vedenej pod sp. zn. 13Er 1577/2013 poveril Okresný súd Galanta). Na základe § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK došlo k zastaveniu starej exekúcie sp. zn. EX 1089/2013, pretože uplynula rozhodná doba. K ukončeniu uvedeného exekučného konania došlo dňa 23.06.2020.

2/ Vychádzajúc zo spisového materiálu, vyšší súdny úradník posúdil, že medzi oprávneným (resp. jeho právnym predchodcom) a povinnou vznikol spotrebiteľský vzťah, a preto na námietku premlčania aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Začiatok plynutia premlčacej lehoty s poukazom na § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka bol v uvedenom prípade viazaný na dátum (právoplatnosti a) vykonateľnosti exekučného titulu, t. j. 30.07.2013. Od tohto dátumu mal oprávnený možnosť uplatniť si svoj nárok priznaný exekučným titulom v rámci exekučného konania. Keďže si povinná neplnila svoju povinnosť v zmysle exekučného titulu riadne a včas, oprávnený (resp. jeho právny predchodca) pristúpil k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie na Okresný súd Galanta dňa 08.11.2013. Ten poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, JUDr. Eleonóru Noskovú, ktorý exekúciu viedol pod sp. zn. EX 1089/2013 (poverenie na vykonanie exekúcie bolo exekútorovi doručené dňa 02.12.2013). Vzhľadom k tomu, že exekučný titul bol vykonateľný dňa 30.07.2013 a návrh na vykonanie exekúcie

bol podaný dňa 08.11.2013, teda v tom čase predmetná pohľadávka nebola premlčaná, oprávnený si uplatnil svoj návrh na vykonanie exekúcie včas. Uplatnením nároku v exekučnom konaní došlo v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka k pretrhnutiu uvedenej 10-ročnej premlčacej lehoty, ktorá po dobu trvania exekučného konania neplynula. Exekučné konanie EX 1089/2013 bolo zastavené v zmysle predloženého upovedomenia o zastavení exekúcie dňa 21.05.2020 a ukončené podľa predloženého oznámenia dňa 23.06.2020. V súlade so ZoUNEK pristúpil oprávnený k podaniu návrhu na vykonanie dňa 24.04.2022. Na základe uvedeného vyšší súdny úradník konštatoval, že oprávnený nepodal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 9 ods. 2 ZoUNEK, t. j. do jedného roka od ukončenia starého exekučného konania, avšak aj napriek tomu vymáhanú pohľadávku nemožno považovať za premlčanú s ohľadom na § 112 Občianskeho zákonníka. Počas vedenia exekučného konania pod sp. zn. EX 1089/2013 bola prerušená 10 ročná premlčacia lehota, resp. ubehla len jej časť od vykonateľnosti exekučného titulu po dátum podania návrhu na vykonanie exekúcie. Počas exekučného konania premlčacia lehota neplynula a až po ukončení exekučného konania sp. zn. EX 1089/2013 pokračovala ďalej. Z uvedených skutočností je teda zrejmé, že k premlčaniu práva priznaného exekučným titulom, na podklade ktorého sa začalo nové exekučné konanie, nedošlo. Vyšší súdny úradník po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a návrhom povinného na zastavenie exekúcie mal nesporne preukázané, že povinná vo svojom podaní nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, čím nebol naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Preto vyšší súdny úradník návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

3/ Voči uzneseniu podala povinná sťažnosť. Poukázala na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, keďže je vdovou bez nároku na vdovský dôchodok a samoživiteľkou, a z dôvodu svojej nemajetnosti žiadala exekúciu zastaviť. Trvala aj na podanej námietke premlčania, nakoľko exekúcia bola zastavená dňa 23.06.2020 podľa ZoUNEK a opätovný návrh (repodaj) bol podaný dňa 24.04.2022. Oprávnený nesplnil podmienku jednoročnej lehoty na podanie opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Ďalej uviedla, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky podľa § 53d OZ a taká zmluva je neplatná. Za neprijateľné v zmluve považovala poplatok za správu úveru, poplatok za poskytnutie úveru, dojednanie, že dlžník súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami. V rámci sťažnosti predložila aj stanovisko MS SR, ktoré posudzovalo zmluvu a žiadala, aby súd túto zmluvu vzal pod súdnu kontrolu. Poukázal na § 53 Občianskeho zákonníka a uviedla, že súd musí z úradnej povinnosti vždy skúmať či vykonaný právny úkon s ktorým sú spojené právne následky je alebo nie je absolútne neplatný a to aj bez návrhu, či vznesenej námietky účastníka o neplatnosti úkonu a k zistenej neplatnosti vždy prihliadnuť pri vydaní rozhodnutia. O všetkých dôvodoch absolútnej neplatnosti právneho úkonu, ktoré vyšli v konaní najavo žalobca nemohol vedieť v čase podania návrhu, rozhodujúce je, že namietal neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 37 a §39 Občianskeho zákonníka a skutočnosti zistené v konaní, ktoré musí súd z úradnej povinnosti brať do úvahy. Na základe uvedeného navrhla, aby súd priznal oprávnenému náhradu trov konania v celom rozsahu a aby súd sťažnosť (odvolanie) zamietol v plnom rozsahu. Zároveň žiadala exekúciu v plnom rozsahu zastaviť.

4/ Oprávnený sa k sťažnosti povinného nevyjadril.

5/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho

exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10/ Podľa § 110 ods. 1 OZ ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premĺčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premĺčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premĺčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

11/ Podľa § 112 OZ ak veriteľ v premĺčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premĺčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

12/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Tu sudca poukazuje na ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13/ V súvislosti s námietkou premĺčania je potrebné rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považovať za správne, a teda že povinná sa premĺčania nedovolala. V tomto prípade je irelevantné, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie po uplynutí jedného roka od zastavenia starej exekúcie, pretože celková premĺčacia doba práva priznaného exekučným titulom, ktorá je podľa § 110 OZ 10-ročná, neuplynula a to bez ohľadu na to, že sa už na základe predloženého exekučného titulu viedlo iné exekučné konanie. Premĺčacia doba 10 rokov od vykonateľnosti exekučného titulu by bez jej prerušenia bola uplynula 30.07.2023 (t.j. až v budúcnosti). Podaním návrhu na vykonanie tejto exekúcie a jeho doručením tunajšiemu súdu dňa 24.04.2022 sa však plynutie premĺčacej doby prerušilo podľa § 112 OZ a počas tohto exekučného konania neplynie. Samotný vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení uviedol, že oprávnený nepodal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 9 ods. 2 ZoUNEK (bod 34. odôvodnenia napadnutého uznesenia), no i napriek tomu nemožno pohľadávku považovať za premĺčanú. Tým, že došlo k zastaveniu starej exekúcie ešte v roku 2020 a oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v roku 2022 neuplatňovalo sa len ustanovenie § 9 ods. 2 ZoUNEK. Avšak, naďalej sa uplatňovali všeobecné ustanovenia o premĺčaní upravené v OZ (najmä § 110 ods. 1 a § 112 OZ). To znamená, že nepodanie opätovného návrhu v lehote 1 roka od ukončenia (starého) exekučného konania, nemôže mať za následok skrátenie premĺčacej doby, ktorá sa na právo priznané rozhodnutím premĺčuje podľa § 110 ods. 1 OZ za 10 rokov odo dňa, kedy sa malo podľa rozhodnutia plniť (t.j. od vykonateľnosti rozhodnutia). Je preto v prejednávanej veci pre posúdenie premĺčania nároku irelevantné, či bol tunajšiemu súdu podaný opätovný návrh na vykonanie exekúcie v lehote 1 roka od ukončenia starej exekúcie. Podstatným bolo iba to, že oprávnený v prejednávanej veci podal návrh na vykonanie exekúcie ešte pred uplynutím premĺčacej doby stanovenej § 110 ods. 1 OZ. Z uvedeného potom vyplýva, že povinná sa vznesenou námietkou nedovolala premĺčania.

14/ Povinná v sťažnosti rozšírila dôvody zastavenia exekúcie o tvrdenia, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvy a je z tohto dôvodu neplatná. Sudca však poukazuje na oneskorenosť podania takej námietky, keďže ju povinná netvrdila už v návrhu na zastavenie exekúcie. Platná právna úprava rozhodovania o zastavení exekúcie súdom podľa § 61k Exekučného poriadku totiž obsahuje ustanovenia o koncentrácii konania, podľa ktorých exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatnil včas. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), môže povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, čo je zároveň zákonným vyjadrením koncentračnej

zásady uplatňovanej v exekučnom konaní, v každom ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Koncentrácia exekučného konania sa prejavuje v tom, že povinný musí uviesť všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie a ktoré tu boli už v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Je neprípustné v exekučnom konaní vzhľadom na jeho podstatu a účel, aby si účastník exekúcie odkladal v talóne nejaké tvrdenia a dôkazy. Takéto konanie v nových procesných kódexoch zákonodarca odmietol pod ťarchou neprihliadnutia na také úkony, a to aj so zreteľom na povinnosť každého správať sa zodpovedne a efektívne v súdnom konaní. Platnosť záverov rozhodovacej praxe exekučného súdu potvrdzujú i viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 231/2021 zo dňa 24.05.2022, alebo IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023, v zmysle ktorých sa koncentrácia exekučného konania vzťahuje na všetkých povinných bez rozdielu, teda i na spotrebiteľov, preto aj spotrebiteľia majú dôsledne rešpektovať procesné limity práv a povinností ustanovených zákonom (v danom prípade Exekučným poriadkom). Premietnutím uvedeného na prejednávajúcu veci, bola obrana povinnej uvedená až v sťažnosti, bez toho, aby jej oneskorenosť ospravedlnila objektívnymi dôvodmi, pre ktoré ju nemohla uplatniť skôr, obranou, ktorú mohla a mala uplatniť už v návrhu na zastavenie exekúcie podanom v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia. Preto na ňu nebolo možné prihliadnuť a so zreteľom na § 61k Exekučného poriadku sťažnosť povinnej vyhodnotiť ako dôvodnú a vyhovieť jej v zmysle § 250 ods. 2 CSP. Len pre úplnosť súd dodáva, že z obsahu listu Ministerstva spravodlivosti SR, ktorý povinná predložila k sťažnosti, vyplýva, že ministerstvo posudzovalo zmluvu (č. 0192042458 o splátkovom úvere uzatvorenú dňa 22.04.2004 so Slovenskou sporiteľňou, a.s.), ktorá je odlišná od zmluvy (o kontokorentnom úvere č. 0200048252/2/1 zo dňa 15.11.2004), na podklade ktorej vzniklo rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom v tejto exekučnej veci.

15/ Ani nemajetnosť povinnej nie je dôvodom zastavenia exekúcie v tomto štádiu exekučného konania. Samotné tvrdenie o nemajetnosti povinného sa musí v exekučnom konaní preukázať postupom súdneho exekútora, pričom rozhodovanie o zastavení exekúcie z takého dôvodu je v exekučných konaniach začatých od 01.04.2017 zverené jedine súdnemu exekútorovi podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Keďže podľa uvedeného ustanovenia exekúciu vedenú na majetok fyzickej osoby súdny exekútor zastaví, ak sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, nebol dôvod, aby sa súd tvrdenou nemajetnosťou povinnej zaoberal. V čase rozhodovania ani nebola naplnená podmienka uplynutia rozhodnej doby 5 rokov, pretože exekúcia sa začala dňa 02.06.2022 (kedy bolo súdnemu exekútorovi doručené poverenie na vykonanie exekúcie).

16/ Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca sťažnosť povinného ako nedôvodnú podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).